

Особливості визначення ліквідних активів для одноразового (спеціального) добровільного декларування

Згідно з п. п. 14.1.281 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) грошові активи фізичної особи для цілей підрозд. 9 прим 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ – це кошти в національній та іноземній валютах, розміщені на рахунках в українських та іноземних банках, грошові внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, права грошової вимоги (у тому числі кошти, позичені третім особам за договором позики), оформлені у письмовій формі з юридичною особою або нотаріально посвідчені у разі виникнення права вимоги декларанта до фізичної особи, а також активи у банківських металах, пам'ятні банкноти та монети, електронні гроші.

У даному випадку термін «електронні гроші» слід розглядати у визначенні, наведеному у Законі України від 05 квітня 2001 року «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» із змінами та доповненнями, відповідно до якого це одиниці вартості, які зберігаються на електронному пристрої, приймаються як засіб платежу іншими особами, ніж особа, яка їх випускає, і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі.

При цьому, відповідно до Положення про електронні гроші в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 04 листопада 2010 року №481, обіг електронних грошей регулюється відповідним положенням, затвердженим Національним банком України.

Визначення «грошові активи фізичної особи» для цілей підрозд. 9 прим 4 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ не охоплює «віртуальні активи», визначення яких міститься у Законі України від 06 грудня 2019 року №361-IX «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», відповідно до п. п. 13 п. 1 розд. I якого віртуальні активи – цифрове вираження вартості, яким можна торгувати у цифровому форматі або передавати і яке може використовуватися для платіжних або інвестиційних цілей.

Підтверджуючі документи для не оподаткування ПДФО допомоги на лікування

Згідно з п. п. 165.1.19 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України від (далі – ПКУ) до загального оподаткованого доходу платника податку не включаються кошти або вартість майна (послуг), що надаються як допомога на лікування та медичне обслуговування платника податку або члена сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення, дитини, яка перебуває під опікою або піклуванням платника податку, за умови документального підтвердження витрат, пов'язаних із наданням зазначеної допомоги (при наданні коштів), у тому числі, але не виключно, для придбання ліків, донорських компонентів, протезно-ортопедичних виробів, виробів медичного призначення для індивідуального користування осіб з інвалідністю, за рахунок коштів благодійної організації або його роботодавця, в тому числі в частині витрат роботодавця на обов'язковий профілактичний огляд працівника згідно із Законом України від 06 квітня 2000 року №1645-III «Про захист населення від інфекційних хвороб» із змінами та доповненнями та на вакцинацію працівника, спрямовану на профілактику захворювань в період загрози епідемій відповідно до Закону України від 24 лютого 1994 року №4004-XII «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» за наявності відповідних підтверджених документів, крім витрат, що компенсуються виплатами з фонду загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування.

Зазначені норми застосовуються юридичною особою – благодійною організацією або роботодавцем платника податку лише за наявності відповідних документів, які підтверджують факт проведення такого лікування та медобслуговування.

При цьому, рекомендуємо платникам податку для підтвердження фактично понесених ними витрат, пов'язаних з лікуванням та медичним обслуговуванням, надавати договори, що

ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача), платіжні та розрахункові документи тощо.

Податкове зобов'язання та податковий кредит у комітента та комісiонера при придбанні товарів у нерезидента

Нагадуємо, що згідно з п. п. «е» п. п. 14.1.191 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) постачанням товарів є передача товарів згідно з договором, за яким сплачується комісія (винагорода) за продаж чи купівлю.

Базою оподаткування для товарів/послуг, що передаються/отримуються у межах договорів комісії (консигнації), поруки, довірчого управління, є вартість постачання цих товарів, визначена у порядку, встановленому ст. 188 ПКУ.

Дата збільшення податкових зобов'язань та податкового кредиту платників податку, що здійснюють постачання/отримання товарів/послуг у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів та без права власності на такі товари/послуги, визначається за правилами, встановленими ст.ст. 187 і 198 ПКУ.

Разом з цим, норма п. 189.4 ст. 189 ПКУ не поширюється на операції з експортування товарів за межі митної території України або з ввезення на митну територію України товарів у межах зазначених договорів.

Порядок оподаткування таких операцій визначається з урахуванням норм п. 187.11 ст. 187 ПКУ, згідно з яким попередня оплата вартості товарів, що ввозяться на митну територію України, не змінює значення сум податку, які відносяться до податкового кредиту або податкових зобов'язань платника податку – імпортера.

Відповідно до п. 198.2 ст. 198 ПКУ для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з п. 187.8 ст. 187 ПКУ.

Разом з цим згідно з п. 198.6 ст. 198 ПКУ не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені митними деклараціями (тимчасовими, додатковими та іншими видами митних декларацій, за якими сплачуються суми податку до бюджету при ввезенні товарів на митну територію України).

При ввезенні товарів на митну територію України документом, що посвідчує право на віднесення сум податку до податкового кредиту, вважається митна декларація, оформлена відповідно до вимог законодавства, яка підтверджує сплату податку.

Таким чином, при ввезенні товарів на митну територію України право на податковий кредит за такою операцією виникає лише у комітента на дату сплати податкових зобов'язань згідно з п. 187.1 ст. 187 ПКУ на підставі митної декларації, оформленої відповідно до вимог законодавства.

Податкові зобов'язання щодо комісійної винагороди у комісiонера відповідно до п. 187.1 ст. 187 ПКУ виникають у загальному порядку за правилом першої події: або за датою отримання винагороди від комітента на поточний рахунок, або за датою підписання акта наданих послуг. При цьому база оподаткування визначається відповідно до вимог п. 188.1 ст. 188 ПКУ.

Проживання відрядного працівника у двомісному номері

Відповідно до п. п. 165.1.11 п. 165.1 ст. 165 розд. IV Податкового кодексу України (далі – ПКУ) до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються кошти, отримані платником податку на відрядження або під звіт і розраховані згідно із п. 170.9 ст. 170 ПКУ, а також суми компенсаційних виплат в іноземній валюті, що виплачуються відповідно до закону працівникам дипломатичної служби, направленим у довготермінове відрядження.

Пунктом 170.9 ст. 170 ПКУ передбачено оподаткування сум надміру витрачених коштів, отриманих платником податку на відрядження або під звіт та не повернутих у встановлений строк.

Згідно з п. п. 170.9.1. п. 170.9 ст. 170 ПКУ не є доходом платника податку – фізичної особи, яка перебуває у трудових відносинах із своїм роботодавцем або є членом керівних органів підприємств, установ, організацій, сума відшкодованих йому у встановленому законодавством порядку витрат на відрядження в межах фактичних витрат, а саме, на проїзд (у тому числі перевезення багажу, бронювання транспортних квитків) як до місця відрядження і назад, так і за місцем відрядження (у тому числі на орендованому транспорті), оплату вартості проживання у готелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харчування чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), на найм інших жилих приміщень, оплату телефонних розмов, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, в тому числі будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку із здійсненням таких витрат.

Зазначені витрати не є об'єктом оподаткування цим податком лише за наявності підтвердних документів, що засвідчують вартість цих витрат у вигляді транспортних квитків або транспортних рахунків (багажних квитанцій), у тому числі електронних квитків за наявності посадкового талона, якщо його обов'язковість передбачена правилами перевезення на відповідному виді транспорту, та розрахункових документів про їх придбання за всіма видами транспорту, в тому числі чартерних рейсів, рахунків, отриманих із готелів (мотелів) або від інших осіб, що надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, в тому числі бронювання місць у місцях проживання, страхових полісів тощо.

Відповідно до п. 5 розд. II Інструкції про службові відрядження в межах України та за кордон, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 13.03.98 №59, підприємство за наявності підтвердних документів (в оригіналі) відшкодовує в межах граничних сум витрат на найм житлового приміщення витрати відрядженим працівникам на найм житлового приміщення з розрахунку вартості одного місця у готелі (мотелі), іншому житловому приміщенні за кожен день такого проживання з урахуванням включених до рахунків на оплату вартості проживання витрат на користування телефоном (крім витрат на службові телефонні розмови), холодильником, телевізором та інших витрат.

Після повернення з відрядження працівник зобов'язаний надати Звіт про використання коштів, виданих на відрядження або під звіт, при цьому головною умовою відшкодування витрат на відрядження є наявність оригіналу документів, що підтверджують вартість таких витрат (квитки, квитанції, чеки, розрахунки тощо).

Отже, якщо відряджений працівник сплатив за проживання в двохмісному номері готелю за двох, то відшкодування йому витрат з віднесенням їх до складу витрат підприємства здійснюється з розрахунку вартості проживання тільки однієї особи. Якщо підприємство відшкодовує працівнику повну вартість двомісного номеру, то вартість другого місця в даному номері буде вважатися додатковим благом відповідно до п. п. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ, та включатися до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку.

Оподаткування додаткового блага здійснюється за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків).

Тернопільщина: до Зведеного бюджету України надійшло на чверть більше податкових платежів

Майже 9,5 млрд грн податкових платежів спрямували до Зведеного бюджету України суб'єкти господарювання Тернопілля у січні-листопаді цього року. «Порівняно з аналогічним періодом минулого року сплата на чверть зросла або на 1,9 млрд гривень», – повідомив начальник Головного управління ДПС у Тернопільській області Михайло Яцина.

Він деталізував, що за одинадцять місяців цього року до державного бюджету суб'єкти підприємництва нашого краю сплатили 4,3 млрд гривень. Це на 937,9 млн грн перевищило надходження січня-листопада 2020 року або плюс 28 відсотків. Зокрема, у розрізі основних платежів переважає сплата податку на додану вартість – 2 млрд грн, податку на доходи фізичних осіб – 1,5 млрд грн та податку на прибуток підприємств – 693,6 млн гривень.

«Найбільше коштів надійшло до загального фонду Зведеного бюджету України від платників Тернопільського району, а це 6,5 млрд грн податкових платежів. Ще 1,9 млрд грн спрямували бізнесмени та жителі Чортківського району», – інформував Михайло Яцина.

Надходження до місцевих бюджетів склали 5,1 млрд грн, що на 961,2 млн грн більше, ніж торік за одинадцять місяців.

*Тернопільський відділ організації роботи
організаційно – розпорядчого управління
Головного управління ДПС у Тернопільській області*